

Dohányárusok Közlönye

A MAGYARORSZÁGI FÁGY- ÉS KISTOZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESETŐJE.

KIADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

Megjelenik minden hó
1-én és 15-én.

Egyes példány nem kapható.

Előfizetési ár fél évre 5 korona.

Előfizetni csak fél évenként lehet.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI., Eötvös utca 5 sz.
hova az előfizetési fizetések, valamint a
kéziratok küldendők.

Előfizetési ár fél évre 5 korona

Kéziratok nem lesznek visszaadva.

TARTALOM. A cigaretta csempészet. — Ajánlati hirdetések.

A cigaretta csempészet.

Soha merészebben nem üzték még mesterségüket, soha nyugalmasabban nem folytatták üzérkedésüket a „cigaretta töltők” mint a hogy ők magukat nevezik; mint ép a jelen időben. Minthogy munkájukban nem zavarja senki és ezt a tiltott, bűnös mesterséget teljes nyugalommal folytatják; bátran mondhatjuk, hogy annak gyümölcsét ezer és ezer ember, minden megbűnhődés nélkül élvezi.

Napról napra emelkedik tagjainak száma eme „cigaretta töltőknek.” A vasuti halózat üdvös összeköttetése, mely távolságot nem ismer, nagyban szállítja hozzájuk Oroszországból eme existenciát, kik mint „cigaretta töltők” telepednek meg, sőt cigaretta gyárosoknak nevezik magukat. Nagyon könnyen jutnak eme kiváltságos címhez, amennyiben nincs is sok tükere szükségük, mert 5—10 koronával már elég készletet képesek gyártani, sőt mi több, jó nyereséggel, 5—10 szerez haszonnal adnak túl rajta. Ennek után természetesen a forgalom emelkedik, a tőke szaporodik, sőt különféle fajta készül az ilyen módon kibővített gyárban, mely már jóhírnek is örvend és lucratív lesz.

Akaratlanul is azon kérdés merül fel, vajlon a pénzügyhatóságok nem-e tudnak semmit eme bűnös üzelmekről. Nem-e ismerik eme nagy- és kisgyárosok gyárhelyiségeiket? búv helyeiket?

Ha nem is tudják a pénzügyi hatóságok, hogy merre vannak ezek a cigaretta töltők elrejtve; bizonyára módjukban van azt megtudni. Miért nem történik ez meg? Miért oly elnézők? Ennek magyarázata nagyon egyszerű.

A magyarországi dohánygyedárúság még bizonyos nehézkes és szűkkeblű intézkedéseket, örökségképen átvett az osztrák egyedárúságtól, mely mind a mai napig rajtuk tapadt. Ilyen például az a körülmény, hogy az állami kincstár nem hajlandó megteríteni ama költségeket, melyeket hivatalnokai kutatásaik érdekében tényleg eszközölnék, pedig törvényszerűségről lévén szó, mint a fenti esetben is. Csak kutatás révén lehet megtudni egyet mást, ez pedig költséggel jár. Egész különös és a mai viszonyoknak bizony nem megfelelő szokás az, hogy ama hivatalnok, a ki egy csempészt elfog, a büntetéspénz egy harmadát nyeri jutalmul.

Már most nem is képzelhető az, hogy egy hivatalnok kinek csekély 200 kor. havi fizetése van, majd iparkodik a csempészek felkutatni és az ehhez szüksé-

ges kiadásokat sajátjából fedezni; hisz gyakran heteken át kell kutatnia, fűrkésznie míg egy ilyen csempészt eltud csipni, leplezni, ez bizony költséggel jár: feltéve, hogy már sikerül egy ilyen csempészt elfognia, úgy az olyan földhöz ragadt szegény ember, hogy bizony nem tudják rajta behajtani a büntetéspénzt, már most mi legyen jutalma a pénzügyi közegnek a ki végre fáradtsággal, pénzáldozattal hatóságának átszolgáltatott egy csempészt, bizony ez nem csalogató jutalom, fáradtságoknak megjutalmazására, és bárki is befogja látni, miszerint nincs semmi oka a pénzügyi hivatalnoknak arra, hogy komolyan vegye eme hivatását.

Honnan vegye a pénzt a pénzügyi hivatalnok, hogy felkutasson egy csempészt, hisz gyakran vendéglőbe kell mennie, lásson, halljon, hogy érintkezésbe lépjen azok barátjaival, e miatt polgári ruhába kell saját magának, de még embereinek is öltözködni, honnan vegye az ehhez szükséges pénzt? Gyakran meg kell venni a csempészt cigarettát az illető csempésztől? Ki adja neki erre a pénzt?

Nem abszurd dolog az oly díjat kitűzni, egy csempész elfogatásáért, mely díjat soha sem lehet behajtani.

Tapasztalat szerint a csempészek inkább leülnek a fogház büntetést semmint büntetéspénzt fizessenek, milyen módon van ilyen esetben a pénzügyi hivatalnok megjutalmazva. Avagy talán ha egy ilyen csempész hat hónap büntőt kap: úgy kijár ebből a hivatalnoknak is harmadrésze? Nem rossz! Méltó jutalma volna ez sok fáradtságáért!! Valóban tragikomikus helyzet!!! Nem nem; mai nap már nem lehet ilyen osdi rendeletekkel, ilyen neveltséges képtelen szokásokkal, ilyen elnézőségi kegyelmezzel csempészt elzárni. A magán ember is megfizeti az érdekében elkövetett szolgálatokat, hát csak meglehet ugyanazt kívánni az államkincstártól! A helyett, hogy díjakat tűznének ki a csempészek kézrekerítéséért, díjakat, melyeket minden körülmények között azonnal kifizetnek, részesítést ígérnek nekik a bevett nyereségből, melyek igazán problematikus értékek.

Ilyen körülmények mellett szó sem lehet arról, hogy a cigaretta csempészetnek gátat vessenek, pláne hogy azt gyökeresen kiirtsák, daczára annak, hogy az állampénztárnak évente ez által millióra menő kára van.

Ez az úgy annyira komoly, miszerint érdemes lenne egy bizottság által vizsgálat tárgyává tenni.

Mindenekelőtt felkellene hatalmazni a pénzügyi bizottságokat, hogy a legmesszebb menő módon utána járhassanak

a magy. kir. rendőrséggel egyetemben, mindenütt a hol a cigaretta csempészetnek csak a legcsekélyebb gyanuoka is felmerül. Ezidőben tudomásunk szerint ép a fent nevezett meghatalmazás hiányában nem tudnak végére járni a dolognak. Gyakran azért nem tudnak célt érni, mert ki vannak téve annak az eshetőségnek, hogy ellenkezésbe jutnak a törvénnyel, mert például lakássértést követnek el. Ezek az okok nagyon is megnehezítik a kutatást, miért is külön előírásokra volna szükség.

Sokkal fontosabb lenne azonban a megrendszabályozása a vevőnek, a ki a csempészt árú átveszi, a törvény egész szigorával kellene ezeket sújtani. Mint-hogy az eladó rendszerint tényleg vagyon-talan vagy úgy tudja berendezni viszonyait, hogy vagyon-talannak tűnjek, úgy csak a vevő ellen kellene teljes szigorral fordulni.

Évvel már is nagyban segítve lenne a bajon. A nyilvános helyiségek tulajdonosát okvetlen felelősségre kell vonni a miatt, ha helységében csempészt árú tart.

Arra kellene törekedni és hatni, hogy ama nyilvános helyiségekben ahol ilyen csempészt árú találnak, a tulajdonostól: vendéglőtől, kivéaházirtokostól megvonják az engedélyt. Az e fajta drákok szigorral végrehajtott rendeletek megapasztának alaposan a csempészt árú forgalmát, mert már a tulajdonosok maguk is oda hatnának, hogy alkalmazottjaik visszalest ne kövessenek el.

Tekintettel arra a körülményre, hogy az egyedáru cikkek ellenőrzése a pénzügyi bizottságok hatáskörébe tartozik, okvetlen rendelkezésükre kellene eme pénzügyi bizottságoknak bocsájtani azt az összeget, mely a csempészt felkutatására, az azokkal foglalkozók kézrekerítésére okvetlen szükséges, hogy végre véget vessenek eme minden tekintetben ártalmas concurrentiának, s a bűnösöket az illetékes hatóságoknak szolgáltatassák át. A kit egyszer rajtaérnek ezen törvényellenes manipuláción, úgy azt ép úgy mint bármely más bűnöst, vagy gonosztevőt, illeték helyére kellene eltoloncoltatni.

Nincsen különös magyarázatra szükség arra nézve, hogy ez a veszedelmes üzem szoros összefüggésben van a fogyasztásnak csökkenésével. Ha még tekintetbe vesszük azt, hogy a legkülönfelebb dohány árutól, mint a legfin. Török, közep. Török dohánytól stb. stb. nagyon jó fajta cigarettát lehet gyártani, mely jóval olcsóbban kerül ilyen módon a fogyasztó közönség tulajdonába, mint azokat a

dohánytözsdekben árulják, bárkinek is be kell látni, hogy egy hatalmas concurrenciával állunk szemben, melyet semmiféle körülmények alatt sem szabad megvárni, s minden eszközzel el kell nyomni.

M768.
II. sz.

Ajánlati hirdetés.

A rimaszombati m. kir. pénzügyigazgatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy az eddigi dohánynagyárús elmozdítása folytán a jolsvai dohánynagyáruda biztosítása végett írásbeli ajánlatok utján versenytárgyalás fog tartatni. Az írásbeli ajánlatok 1902. év november hó 28-ika déli 12 óráig a pénzügyigazgatóság főnöknél benyújtandók s a pénzügyigazgatóság által ugyanakkor nyilvánosan fognak botantni.

Az ajánlat tárgyat csak a dohány forgalom utáni tözsdij képezi. A jogosítvány elnyerésére annak lesz kilitása, aki erre alkalmasnak találta s a ki százalékokban kifejezendő legkisebb tözsdijt követeli. Mindazon által a kincstár fenntartja magának azt a jogot, hogy a versenyzők közt szabadon választhasson, miért egyik ajánlattevő sem támaszthat igényt azért, mert olcsóbb ajánlata el nem fogadtatott. Az eddigi dohánynagyárús, ki egyszersmind 1 $\frac{1}{2}$ százalék tözsdij mellett a bélyeg s váltóúrlapok eladását is eszközölte, a nagyáruda kezelésért közönséges anyag nagybani eladása után 1.73 százalék azaz egy és 73 század tözsdijt élvezett.

Az összes dohány anyag a kassai dohányárú raktárból lesz beszerzendő.

Megjegyeztetik, hogy az anyagkészlet szállítására szolgáló tartályok, ládák s ólompecsétek beváltása megszűnt köteles a nagyárús ezeket tulajdonába átvenni.

A nagyárús a dohány nagyárudai ügyvitelért, melylyel mindig kisérulási jog is egybe van kötve, a nélkül, hogy neki bizonyos jövedelem biztosítotték, az árulásra beszerzett dohánygyártmányok összeségétől jár csak azon százalékos tözsdijben részesül, egyszersmind tartozik sajátjából fedezni az áruda kezelésével egybekötött minden kiadást.

A kincstár az árudánál egyéb jövedelmét, vagy a versenytárgyalás alapjául szolgáló forgalom változatlan fenntartását nem biztosítja, e czímen vagy bármiké okból is a tözsdij emelésére vonatkozó kérelem feltétlenül el fog utasítani.

Köteles léssen vállalkozó a hozzá anyag beszerzés végett utalt dohány kisérusokat, dohány, szivar s szivarika anyaggal ellátni, köteles továbbá minden egyes dohány- és szivarnemből a pénzügyigazgatóság által meghatározott s 3000 korona értéket képviselő tartalék készletet érintetlenül raktáron tartani és azonkívül a napi eladásra szükséges készletet is beszerzeni.

A dohány nagyáruda minden tekintetben megfelelő s jolsva város központján fekvő helyiségben gyakorolható.

A versenyben részt nem vehetnek, kik a törvény értelmében terhes szerződésre nem képesek, továbbá kik valamely büntett, csempészet, vagy bármilyen nemű kihágás miatt jogerősen elítéltek vagy csak bizonyítékok híján mentettek fel, csod alatt álltak, állam egyedárúsági tárgyak volt eladói, ha attól elmozdítottak.

Ha ezen akadályok egyike vagy másika a dohány nagyáruda átadás után jutna a hatóság tudomására, a pénzügyigazgatóságnak jogában áll az engedélyeket azonnal elvonni.

Az ajánlattevő bánatpénz a tartalék készlet beszerzéséig vissza fog tartatni.

A legkedvezőbb ajánlattevő köteles a dohány nagyárudának kezelését az erre vonatkozó értesítésben foglalt határidő alatt átvenni és ez alkalommal az eddigi ideiglenesen megbízott nagyárúsnál készletben maradt dohánygyártmányoknak s tartályaik ólompecsétek értékét a nagyárúci kir. adóhivatalnál készpénzben lefizetni.

Ha azon vállalkozó, kinek ajánlata elfogadtatott, a dohány nagyáruda kezelését át nem venné, vagy ajánlatától visszalépne, a letett bánatpénzt elveszti s a nagyáruda betöltése végett az ő kára s költségére új versenytárgyalás fog tartatni.

A ki írásbeli ajánlatot benyújtani akar, köteles bánatpénz fejében a csonkithatlan tartalék

készletnek megfelelő 10 százalékot vagyis a dohány nagyáruda után 300 koronát készpénzben, vagy elfogadható értékpapirokban a rimaszombati m. kir. adóhivatalnál letétbe helyezni s a nyerendőt letéti nyugtát az ajánlathoz csatolni, esetleg saját veszélyére az ajánlathoz is csatolhatja.

Az ajánlatokon kívánt eladási díj nemcsak számokkal, hanem betűkkel is kiteendő s abban az is bent legyen, hogy ajánlattevő az árlejtsi feltételeket ismeri s azoknak magát feltétlenül aláveti.

Az ajánlatokhoz a magyar honosságot, illetőséget, nagykorúságot polgári állást, feddhetlen előéletet s vagyonit állapotot, igazoló hatósági bizonyítvány is melléklendő.

Az ajánlatok czimlapján kiteendő: „Ajánlat a jolsvai m. kir. dohány nagyáruda átvétele iránt.”

Alant pedig a bánatpénz mi módon letételének felismerésül kiirandó: Terhelve 300 koronáról szóló adóhivatali nyugta, készpénz vagy értékpapirokkal.

Hányok, vagy fenti kellekeket nem tartalmazó ajánlatok vagy melyek más versenyzők ajánlataira hivatkoznak, szintugy a kizűött határidőn kívül vagy táviratilag érkezettek figyelembe vétetni nem fognak. A további feltételek valamennyi kir. pénzügyigazgatóság s e kerületben levő pénzügyi biztosságok, szakaszok s kir. adóhivataloknál megtekinthetők.

A nagyárudához ez időszert 127 kisárús tartozik, a dohány nagyáruda 1901. évi forgalma 106.505 kor. 10 fillért tett.

A dohány nagyárudával kapcsolatos dohány kisáruda 1901. évi forgalma 9798 kor. 19 fillért tett.

Rimaszombat, 1902. október 28-án.

Kubinyi Andor,
pénzügyigazgatók.

33535
X. 1902. szám.

Árlejtsi hirdetés.

A székesfehérvári m. kir. pénzügyigazgatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Fejérmegyében fekvő Székesfehérváron elhalálozás által üresedésbe jött m. kir. dohány nagyáruda és evvel kapcsolatos bélyeg és váltó jegy áruda valamint különleges-ségi dohány árudának betöltése céljából ezen m. kir. pénzügyigazgatóságnál az 1902. évi december hó 16-án d. e. 11 órákor írásbeli versenytárgyalás fog tartatni.

A dohány nagyáruda, — melylyel kapcsolatosan a vállalkozó köteles egyszersmind a bélyeg és váltó úrlapok árulását is 1 $\frac{1}{2}$ %, tözsdij mellett eszközölni — továbbá a különleges-ségi dohány áruda azon versenyzőnek adományozatik, ki erre alkalmasnak találta s a ki százalékokban kifizetendő legkisebb tözsdijt követeli.

Ezen különlegességi és dohány nagyáruda tartozik dohány anyag készletét budai m. kir. dohány raktárból, a bélyeg és váltó úrlap készletét pedig a székesfehérvári m. kir. adóhivatalnál beszerzeni.

A dohány nagyáruda 1901. évi forgalma 793.360 korona avval kapcsolatos dohány kis árudájában 23.562 korona különlegességi dohány árudájában 71.151 korona és végre a bélyeg és váltó úrlap árudájában 17.417 koronát haladta meg.

Az eddigi dohány nagyáruda kezelése után 1 $\frac{1}{2}$ %, azaz egy és három tized százaléknyi a különlegességi áruda kezelésért 3% azaz három százaléknál eladási díjat élvezett. Ezen dohány nagy árudával kapcsolatos dohány kisáruda, valamint bélyeg és váltó úrlap kicsinyben való eladása is össze van kötve. Ha a dohány nagyáruda vállalkozója kívánna, valódi havanna szivarok eladásával is megbízható, megjegyeztetik azonban, hogy ezen szivaroknál az eladási díj maximuma 15% lesz.

A kincstár azonban nem kezkesedik az ezen nagyáruda verseny tárgyalásának alapul szolgáló forgalma változatlan fenntartásáért és azért ugyanazon okból a tözsdij utólagos felemelése meg nem engedtetik, sem akárminemű kárta-lanítási igények tekintetbe nem vétetnek.

Csak a dohány forgalom után járó tözsdij képezi az ajánlat tárgyat.

A dohány nagyárudai bizományos köteles állandóan a dohány nagy árudában 29383 korona és a különlegességi dohány árudában pedig 1600 korona csonkithatlan dohány anyagot és ezenkívül még a forgalmi viszonyokhoz képest a m. kir. pénzügyigazgatóság által meghatározott és legalább 14 napi szükségletnek megfelelő dohány anyagot mindenkor készletben tartani.

A mennyiben a dohány nagyárús az árulási helyiségben folyton csonkithatlan tartandó dohányanyag készletét készpénzben megfizetni nem szándékozik, ezen dohány nagyárudának oly állandó hitel engedtetik meg, a mely szabályszerű módon egy ugyanazon értékösszegben nyújtandó biztosíték által biztosítandó.

A hitel fejében kiszolgáltatandó és csonkithatlan tartandó készletet képező dohányanyag mennyisége után 30,983 korona biztosíték még a dohányáruda-üzlet átvétele előtt és a jelen versenytárgyalásra vonatkozó ajánlat elfogadásának értesítése napjától számítva két hét alatt nyújtandó. Ezen biztosíték nyujtható: a) készpénz letétele, vagy b) a kormány által biztosítékra alkalmasnak nyilvánított és a tözsdén jegyzett értékpapirok lekötése által. A nyujtott biztosítékon kívül a hitelezendő összegről kötelezvény állandó ki és a m. kir. pénzügyigazgatóságnál benyújtandó.

Pályázni kívánók tartoznak 1 korona bélyeggel és a fent kijelölt megtámadhatlan dohányanyag érték összegének 10%, azaz 3100 korona bánatpénzzel, vagy ezen összegnek valamely m. kir. adóhivatalnál letételét igazoló nyugtával ellátott írásbeli ajánlatokat folyó évi december 16-án délelőtt 10 óráig a székesfehérvári m. kir. pénzügyigazgatóság főnökénél benyújtani. Az ajánlathoz csatolandó még az erkölcsi, vagyonit és a nagykorúságot igazoló bizonyítvány is.

Székesfehérvár, 1902. évi November 4-én.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Ajánlati hirdetés.

20904/1902. A beszerzcsei m. kir. pénzügyigazgatóság által ezennel közhírré tétetik, hogy a nászdi dohány nagyárúsának felmondása folytán üresedésbe jött dohány nagyáruda kezelésének biztosítása végett írásbeli ajánlatok utján versenytárgyalás fog tartatni.

Az írásbeli ajánlatok 1902. évi december hó 9-én d. e. 10 óráig a pénzügyigazgatóság által ugyanakkor nyilvánosan fel fognak botantni.

Az ajánlat tárgyat csak a dohány forgalom után járó tözsdij képezi. A jogosítvány elnyerésére annak lesz kilitása, ki erre alkalmasnak találta s a ki a százalékokban kifejezendő legkisebb tözsdijt követeli. mindazonáltal a kincstár fenntartja magának azon jogot, hogy a versenyzők között szabadon választhasson, miért is egyik ajánlattevő sem támaszthat igényt azért, mert olcsóbb ajánlata el nem fogadtatott.

Az eddigi dohánynagyárús, ki egyszersmind a bélyeg és váltó úrlapok eladását is egy és fél százalék tözsdij mellett eszközölte, a nagyáruda kezelésért a közönséges anyagért nagybani elárúsítása után 0.80 azaz nyolcz százalék tözsdijt élvezett. A dohánynagyáruda 1901. évi nyers forgalma a közönséges anyagot illetőleg 115844 kor. 68 fillér.

A fogyasztókrészére kicsinybeni eladása utáni forgalma a közönséges anyagban 10102 kor. 65 fillér.

Három évi forgalom átlaga a nagytözsdeben 111528 kor. 73 fillér.

A nagyáruda kezelésével a bélyeg és váltó úrlapok eladásának kötelezettsége egy és fél százalék eladási jutalék élvezete mellett van egybekötve, s összes dohány anyag a kolozvári m. kir. dohányraktárból lesz beszerzendő, még pedig oly kötelezettséggel, hogy az anyag készlet szállítására szolgáló tartályokat, helyesebben ládákat vállalkozó a megállapított eladási ár megtérítése mellett tulajdonul átvenni köteles.

Egyebekben a dohánygyártmányok eladására vonatkozó s ezen pénzügyigazgatóságnál mindennap a délelőtti órákban megtekinthető szabályok mérvadóak. — Beszerzczen, 1902. évi október hó 31-én. M. kir. pénzügyigazgatóság.

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

(ORGAN DER TABAK-GROSS UND KLEINVERSCHLEISSER UNGARNS).

INHALT. Der Zigarrettenschmuggel. — Vermischtes.

Der Zigarrettenschmuggel.

Kühner als dies gegenwärtig der Fall ist, haben noch niemals die „Zigarrettensstopfer“, wie sie sich selber nennen, ihr Handwerk ausgeübt. Man könnte sagen, es leben tausende Menschen von diesem verbrecherischen Handwerk und was das Schlimmste dabei ist, sie werden nicht behelligt, nicht gestört und können daher ihren mitunter gar nicht geringen Verdienst in Ruhe und Frieden verzehren.

Und tagtäglich vermehrt sich die Gilde dieser „Zigarrettensstopfer“. Dank dem ausgedehnten Bahnnetze, das keinerlei Entfernung mehr kennt, kommen sie aus dem tiefsten Russland zu uns und etabliren sich da in aller Stille als Fabrikanten. Und sie vermögen das ja auch sehr leicht zu bewerkstelligen. Ein Kapital von 5—10 Kronen genügt ihnen schon um eine Menge Zigarretten herzustellen, für die sie das Zehnfache einnehmen. Dann wird natürlich das Geschäftchen vergrößert, der Umsatz wächst, das Betriebskapital gestattet, dass mehrere Sorten angefertigt werden können und die Fabrik gelangt zu Renomee und Blüthe.

Unwillkürlich fragt man sich: Wissen denn die Finanz-Behörden nichts von diesem Treiben? Kennen sie die Schlupfwinkel dieser Leute nicht?

Gewiss, die Finanz-Commissariate, wenn sie auch nicht die Aufenthaltsorte der Zigarrettensstopfer kennen, haben gleichwohl Mittel und Wege genug, dieselben ausfindig zu machen. Warum dies nicht geschieht? Nun die Sache verhält sich sehr einfach.

Gewisse schwerfällige, engherzige oder sagen wir es offen heraus verpöpte Einrichtungen, hat unser Tabak-Monopol von dem früheren österreichischen Tabak-Monopol übernommen und diese sind auch verblieben bis auf den heutigen Tag. So zum Beispiel bezahlt das Finanz-Aerar selbst seinen eigenen Beamten keinen Heller für Baarauslagen die er im Interesse des Dienstes zu leisten hat und wo es sich um Gefällsübertretungen handelt, wie die in Rede stehende. Eine ganz sonderbare und mit den heutigen Zeitverhältnissen unvereinbare Gepflogenheit ist es, dass der Beamte, welcher einen Schmuggler erwischt, den dritten Theil des zu leistenden Strafbetrages als Belohnung erhält. Nun stelle man sich vor, ob ein armer Beamter, der über eine Gage von cca 200 Kr. monatlich verfügt, im Stande ist aus seiner Tasche die kostspieligen Spesen zu bestreiten, welche ihm die Ergreifung eines Schmugglers, wozu er häufig Wochen lang braucht verursachen. Und wenn er schon so glücklich ist, dass ihm sein Vorhaben gelingt, dann hat er erst einen armen Teufel erwischt, der kaum ein zweites Hemd besitzt. Man wird einsehen, dass es keine verlockende Prämie ist, die dem Beamten geboten wird und dass er da-

her gezwungen wird die verbrecherischen Leute unbehelligt zu lassen. Denn woher soll er das Geld nehmen, seine Leute in Zivilkleidern in Wirthshäusern und Kaffeeschänken zechen zu lassen, damit sie eruien können, was nothwendig ist? Woher soll er das Geld nehmen, einen nothwendigen Fiaker, einen Dienstmann, einen Hausmeister zu bezahlen, woher das Geld um eventuell die Zigarretten zu kaufen, was häufig geschehen muss? Ist es nicht absurd, für die Ergreifung der Schmuggler Preise auszusetzen, welche niemals eingehen? Man weiss es doch recht gut, dass sich diese Leute weit lieber einsperren lassen, als Straf-gelder zu bezahlen und wenn ein solcher Schmuggler zu sechs Monaten Kerker verurtheilt wird, entsteht die tragisch-komische Frage, ob der Ergreifer daran partizipirt, zumal die Vorschriften ihm den Dritten Theil zusichern.

Nein, nein, man kann heutigen Tages derlei veraltete, unsinnige und lächerliche Gepflogenheiten nicht mehr ernst nehmen. Jeder Privatmann bezahlt seine Leute, wenn sie im Interesse des Geschäftes Ausgaben machen müssen, warum das Finanz-Aerar nicht? Anstatt das Preise ausgeschrieben werden sollten, für die Ergreifung der Schmuggler, Preise die der Beamte sofort erhält, verspricht man ihm Antheil an dem Gewinnste, der in allen Fällen höchst problematischer Natur ist.

Unter solchen Umständen, kann von einer Ausrottung des Zigarrettenschmuggels nicht die Rede sein, trotzdem derselbe die Staatskasse alljährlich um Millionen Kronen schädigt. Die Sache ist derart ernst geworden, dass es sich lohnen würde, dieselbe durch eine Commission durchberathen zu lassen.

Vor Allem müsste die Finanz-Commissariate mit weitgehenden Vollmachten versehen werden, die im Einvernehmen mit der k. u. Polizei geschaffen, denselben freien Zutritt überall dort sichert, wo es feststeht, dass Zigarrettenschmuggel betrieben wird. Dermalen, sind wir gut unterrichtet, müssen sich die Finanz-Organe häufig Beschränkungen auferlegen und zwar derart, dass sie nicht leicht zum Ziele gelangen können. Häufig befürchten sie auch in Konflikt mit dem Gesetze zu gelangen, welches in Bezug des Hausrechtes massgebend ist. Dieser Umstand erschwert schon zum grossen Theile das Recherchiren und müssten daher für derlei Zwecke, eigene Vorschriften bestehen. Weit wichtiger jedoch wären Verfügungen, welche sich bezüglich des Ankaufes dieser Produkte mit aller Strenge gegen den Käufer richten müssten. Nachdem der Verkäufer, fast in allen Fällen ein ganz mittelbarer Mensch ist, oder zumindest es schon so einzurichten versteht, dass er selbst nichts besitzt, muss sich die Strenge des Gesetzes dem Käufer zuwenden. Damit wäre schon sehr viel der Sache genützt.

Der Besitzer eines öffentlichen Lokales müsste verantwortlich dafür gemacht werden, dass in demselben keine geschmuggelten Zigarretten verabreicht werden. Es müsste dahin gewirkt werden, dass in Fällen wo dies dennoch geschieht, dem Wirth oder dem Caffetier, das Recht entzogen werde. Derartige drakonische Maassregel würden den Consum der Falsifikate bedeutend herabsetzen, zumal jeder Besitzer eines Lokales seine Leute genau beobachten würde, was heute nicht geschieht.

In Anbetracht dessen, das die Ueberwachung der Monopol-Artikel, den Finanz-Commissariate obliegt, müssten jedem Commissariate die Kosten ungeschmälert zur Verfügung stehen, die nothwendig zu machen sind, um die Schmuggler zu eruien und sie den Behörden einzuliefern. Wer einmal des Schmuggels betreten und verurtheilt wird, müsste, wenn er nicht hier zuständig ist, sofort abgeschoben werden, gleich jedem anderen lästigen Vagabunden oder Verbrecher.

Es bedarf keines besonderen Beweises um diese ernstliche, gefährliche Kalamität, mit dem Rückgang, beziehungsweise mit dem Nichtvorwärtsschreiten des Consums, in Verbindung zu bringen. Und wie sollte dies anders möglich sein?

Die Tabak-Sorten Legfin, Török, Fin, Török, Középf, Török, Burzicsaner, Török Drama, aus all diesen Sorten werden recht gute Zigarretten gemacht und wenn noch hiezu der Umstand tritt, dass auch die Preise derselben, wie natürlich, weit billiger sind, als die der im Verschleisse sich befindlichen, so braucht nicht näher erörtert zu werden, dass man es hier mit einer gefährlichen Konkurrenz zu thun hat, die mit allen Kräften zurückgeschlagen werden muss.

Vermischtes.

Verbotene Nebenartikel. In den letzten Tagen wurden abermals einige Tabakverschleisser wegen des Verkaufes von verbotenen Korrespondenzkarten beanstandet, nachdem solche Karten mit obszönen Bildern in den Trafiken nicht verkauft werden dürfen. Wiederholt machen wir die Verschleisser nochmals darauf aufmerksam, solche Korrespondenzkarten, Brochuren und Drucksorten welche den Anstand verletzen nicht in Verschleiss zu nehmen, da gemäss Verordnung dies strengstens verboten ist und den Verlust der Lizenz nach sich zieht.

Die Sonntagsruhe. Man erlebt wahrlich seine Wunder in dieser Welt! Ist etwas behördlicherseits verboten, weint alles bittere Thränen, weil man gerade das Verbotene wünscht. Die Sonntagsruhe ist gestattet, allerdings zur freiwilligen Benützung, und siehe da, kein Mensch sperrt sein Geschäft, alle fürchten sie die Konkurrenz des Nachbars. Nun was das betrifft, die Sonntagsruhe wird ja obligatorisch werden, allein charakteristisch ist und bleibt es, wenn man sieht wie einmüthig alles offen hält, wo doch jeder erklärt hatte, ihm geniere der Entgang des geschäftlichen Nutzens nicht. Einen halben Tag der Ruhe kann und will jeder einmal wöchentlich opfern, aber nur dann, wenn der liebe Nachbar auch ruht, sonst nicht. Nun, hoffentlich nimmt dieser Streit bald ein Ende.

➔ Nagy- és kistőzsdék figyelmébe! ➔

POJATZI FL. és TÁRSA

cs. kir. szabadalmazott gyufanemű gyárai DEUTSCH-LANDSBERGBEN (Graz mellett) ajánlják legjobb minőségűeknek olismert gyufa-gyártmányait és pedig úgy **kénes-**, mint különbözően **szalon-gyufájokat.**

E gyufa-gyártmányok Magyarországon nagy kedveltségnek és rendkívüli keresletnek örvendenek, főleg a Millenium-gyufa, Magyar korona-svédgyufa, Magyar honvéd-szobor-gyufa, Krokodil-gyufa és Magyar Imperial-gyufa

elegáns kerek dobozokba csomagolva, melyek kiválómagyar államférfiak arczépeivel díszítvék.

Rips-gyufa dobozokban és csomagokban kaphatók.

Kérjük szíves rendeléseiket közvetlenül **Deutch-Landsbergbe** intézni. A legolcsóbb ártételeket tartalmazó árjegyzékünkkel szívesen szolgálunk. — **Budapest és közvetlen környéke részére V., Hajnal-utca 9. sz. alatt van raktárunk.**

POJATZI FL. és TÁRSA es. k. szabadalmazott gyufanemű gyára
DEUTSH-LANDSBERGBEN (Graz mellett).

PAPIER À CIGARETTES
ET TUBES
ABADIE

PUR
MALAKOFF

Abadie
PARIS

A világ
legismertebb és leg-
régibb gyártmánya!
Minden kis- és nagyüzés-
ében, valamint nagyke-
reskedésekben kapható.

Altstes,
renommirtes fabrikat
der Welt!

Zu haben in allen Klein-
und Grosstrafiken und
Grosshandlungen.

PAPIER À CIGARETTES
ET TUBES
ABADIE

RIZ DORÉ

Abadie
PARIS

FELTÜNŐ UJDONSÁG.

Delice

Minden hirdetés felesle-
ges, a dohányzó egyszer
veszi és többé mást nem
szíhat

legjobb valódi francia

SZIVARKAPAPIR ÉS SZIVARKAHÜVELY.

GYÁRI RAKTÁR:

GOLDZIEHER GÉZÁ-nál

BUDAPEST, V., SAS-UTCA 29. SZÁM.